

عنوان مقاله:

همه پرسی در قانون اساسی و قوانین عادی با امکان سنجی موضوعی آن

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی وکالت، حقوق و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حجت اله ابراهیمیان - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم

سمیه رحیم نیا - دانشجوی مقطع دکتری رشته حقوق عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم

خلاصه مقاله:

در این نوشتار با استفاده از روش تحقیق توصیفی و تحلیلی به تحلیل همه پرسی در قانون اساسی و قوانین عادی با امکان سنجی موضوعی آن پرداختیم. مهمترین سوالی که در این نوشتار بدنبال پاسخگویی به آن هستیم این است که همه پرسی چه جایگاهی در قانون اساسی و قوانین عادی با امکان سنجی موضوعی آن دارد؟ نتایج نشان می دهد علیرغم پیش بینی مسئله همه پرسی در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و نیز قوانین عادی، در کشور ما این امر چندان جنبه کاربردی ندارد. قوانین و مقررات مربوط به همه پرسی در نظام حقوقی کشور ما از جمله قواعد مربوط به مقامات صالح برای رجوع به همه پرسی، تصویب همه پرسی، نحوه برگزاری همه پرسی و نظارت شورا ینگهبان بر آن به صورتی است که نقش مردم را در امر حاکمیت و دخالت در تعیین سرنوشت خویش کم رنگ می نماید. قانون اساسی همه پرسی را مثل مورد فوق در زمان جانشینی ریاست جمهوری جایز ندانست و ممنوع نموده است. در واقع اقدام به همه پرسی و یا تجدید نظر در قانون اساسی، نیز از جمله اموری به شمار می رود که در مدت کوتاه کفالت، انجام آن ضروری نمی باشد. از طرفی دیگر، در این مدت جامعه در التهاب تعیین رئیس جمهور جدید به سر می برد و اوضاع و احوال حالت عادی لازما برای امور مذکور (همه پرسی و تجدید نظر در قانون اساسی) نخواهد داشت.

کلمات کلیدی:

همه پرسی، قانون اساسی، شورای نگهبان، تعیین سرنوشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1928537>

